

У Сьриго д. 14/1, 1886

48

Високоповажений пане Доробіто!

Хоча віншували нами й інші на новий рік літцюю доли, як тепер, то однак не приходило се до муту, скінчилося тільки на красивих словах! Не говорять тут о стосунках фінансових моїх, а тільки о моїй спеціальної волі, — тит, добу тільки дешево характеризувати нашу сьрийську інтелігенцію, що то — то словом т. ч. Корбала — тільки імя, інтелігенції несито, по відношенню не в неє.

У нас в Сьриго є кімнат муф. в поважаня, гестних, фазових, і безперекто

1.

Будь то з них люде інтелекентні, добу
не сесі фінкі. Як ся жорстк оженити,
то зуряд від парстодець мізе, расом набити
несподиваються, нехотіли. Потім підпа-
дає такий чоловік відм привиркати своєю
фінорці, вона перепаблила на своє ко-
шито, і збичайно траулясь, що з най-
поряднішого чоловіка зінде на незно-
сильного пловоткаря.

Щоєс подібного сталоє теперішнім
расами і у нас (на сорок!) у Стриво.
Ще від коршої класи знає я айного чо-
ловіка, прозвиря, дубе ретного, поважаню
в III класі зарав я до него приходили,
збирал ся сіму з мідим нейтайніиши-
ми мисльди, і миті і сіму було

дубе
и рофе
гопер
лами,
на год
Робуро,
кав! А
серед
рати,
тней
мене
реміті,
мюан
и аф
Се дубе
прогесо

було добре! - аферив ся хотім сїм головою,
и рофе приховав, непереставав ся иже и
тепер збирати з моїми думками и дї-
лами, и рофе добре було! - На раз и
на годині релігії: востерпато, и збир-
ковуно, що иїт на мене гейти ся роков иї-
вав! Ані не дивите ся, ані не усмикаєсь, як се
передсе дувало, - а не могу собі вичаку-
вати, даяго се є?! Дакерва ем за кілька
дней погувем від мою відсе, що на
мене усварфусь иїт, що и не угує
релігії, з ним ся сварто, що певно дома
уцато каказати брашурки и іїт. -
и аферив догадався відки се діало!
Се було власне ділои сїро повафуного
продесорь, уом го дал мовав, повафав,

